

toamna ca o frustrare

Ursu Marian Florentin

a venit toamna ca o frustrare
simte-i regretele într-un amurg
ascunde-i pudoarea
sub absența rochiei tale
sau chiar într-un sărut ceva
mai lung

a venit toamna ca o insinuaie
îmbracă-te cu o câmpie de bronz
cu o ceață
cu ceva
încearcă să-i aduni roua cu buzele
sau sub pleoape
în odaia ta

încearcă să strângi cu mâinile deșirate
umbra cocorilor din viața mea
într-o clepsidră de piatră
într-o oală de lut
sau în poala ta

a venit toamna într-o cămașă intensă
încearcă să umbli în vârful degetelor
prin sufletul meu
printr-o pădure mare cât o tristețe
ori prin duhul ei

a venit toamna pe numele tău
ca o flăcără tremurând
calcă ușor printre torțe de arbori
ca printr-un templu arzând
sau dacă nu,
aleargă goală prin iederă
ori mai lin pe pământ

plutește șoptit ca făptura unei frunze
întâmplător
în patul meu căzând
să pot înțelege sensul
și foșnetul clipei
luată de vânt